

**MINISTERIEEL BESLUIT HOUDENDE BESCHERMING ALS
MONUMENT, STADS- EN DORPSGEZICHT**

DE VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHE-
DEN, AMBTENARENZAKEN EN SPORT,

Gelet op het decreet van 3 maart 1976 tot bescher-
ming van monumenten, stads- en dorpsgezichten, ge-
wijzigd bij decreet van 22 februari 1995 ;

Gelet op de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot
hervorming der instellingen, gewijzigd bij bijzon-
dere wet van 8 augustus 1988, inzonderheid artikel
6, §1, I, 7°;

Gelet op het besluit van de Vlaamse regering
van 13 juli 1999 tot bepaling van de bevoegdheden
van de leden van de Vlaamse regering;

Gelet op het ministerieel besluit van 09.03.1999
houdende vaststelling van de ontwerplijst van voor
bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsge-
zichten;

Gelet op het advies van de Koninklijke Commissie
voor Monumenten en Landschappen van 07.10.1999,

B E S L U I T :

Artikel 1. Wordt beschermd, overeenkomstig de bepalingen van
het decreet van 3 maart 1976:

Wegens zijn historische waarde:

- als monument:

Lei nr.7, voorheen "Den Ancker" genoemd, gelegen te
Leuven (Leuven), Lei 7;

bekend ten kadaster:

Leuven, 5e afdeling, sectie F, perceelnummer 790D(DEEL).

Wegens zijn historische waarde:

- als monument:

Lei nr. 13, gelegen te

Leuven (Leuven), Lei 13;

bekend ten kadaster:

Leuven, 5e afdeling, sectie F, perceelnummer 787K(DEEL).

Wegens zijn artistieke en historische waarde:

- als monument:

Lei nr. 15, gelegen te
Leuven (Leuven), Lei 15;
bekend ten kadaster:

Leuven, 5e afdeling, sectie F, perceelnummer 784S.

Wegens zijn artistieke en historische waarde:

- als monument:

Lei nr. 19, gelegen te
Leuven (Leuven), Lei 19;
bekend ten kadaster:

Leuven, 5e afdeling, sectie F, perceelnummer 781F(DEEL).

Wegens zijn historische waarde:

- als stadsgezicht:

Lei nrs. 3-31, gelegen te
Leuven (Leuven), Lei ;
bekend ten kadaster:

Leuven, 5e afdeling, sectie F, perceelnummers 775E, 776G,
776H, 778K, 779C, 780B, 781F(DEEL), 783C, 784R, 787K(DEEL),
788Y, 788Z, 789K, 789M, 790D(DEEL), 791C, 792B.

Art. 2.

De **historische** waarde, meer bepaald de *architectuurhistorische* waarde van het pand Lei nr. 7, wordt als volgt omschreven: gebouwd in de jaren 1619-1620 en vergroot in 1699 door incorporatie van het rechter belendende buurhuis, vormt dit pand een goed voorbeeld van toenmalige voornamere brouwerswoning, in de vorm van een twee bouwlagen hoog gecombineerd diep- en breedhuis opgetrokken in de zgn. traditionele bak- en zandsteenstijl, met samenstel van trap- en lijstgevel aan de straat, en nog bewaard kapebint en fragmenten van balkenstructuur en vakwerkbouw als originele interieuronderdelen. Typologisch en documentair behoort het tot een van de oudst bewaarde restanten van privé-bebouwing in deze straat. Waardevolle aanpassingen in Lodewijk XV-stijl uit de tweede helft van de 18de eeuw zijn de elegante spiegelvormige arduinen deuromlijsting met in de sluitsteen een uitbeelding van de vroegere huisnaam "Den Ancker" en, in het interieur, een aantal fraai gestucte plafonds. Latere, 19de- en begin 20ste eeuwse toevoegingen als marmeren schouwen en een eclectische inrichting in de uitbreiding van 1909 bezitten een bijkomende documentaire waarde.

De **historische** waarde, meer bepaald de *architectuurhistorische* waarde van het pand Lei nr. 13, wordt als volgt omschreven: ontworpen in 1864, betreft het hier een vrij imposant herenhuis met lijstgevel in eclectische stijl met een dominante neoclassicistische inslag.

De architecturale waarde van deze woning met monumentale allure ligt voornamelijk in de geordonneerde opbouw en de stijlvolle uitwerking van de voorgevel, gekarakteriseerd door het overvloedige gebruik van blauwe hardsteen in contrast met het bepleisterde gevelvlak en door het horizontale en verticale lijnenspel van het verzorgde architecturale decor.

In zijn algemeen voorkomen illustreert het bijzonder goed het type rijker burgerhuis uit de tweede helft van de 19de eeuw en bepaalt het in sterke mate mee het voorname karakter van het straatbeeld van de Lei.

De **historische** waarde, meer bepaald de **architectuurhistorische** waarde van het pand Lei nr. 15, wordt als volgt omschreven: in kern mogelijk opklimmend tot eind 16de, alleszins tot de 17de eeuw, betreft het hier een ruime en complexe woning met U-vormige plattegrond en achterin begrenzend diephuis met trapgevels, opgetrokken in baksteen met verwerking van zandsteen. Structureel vertegenwoordigt het aldus bijzonder trefkend de oorspronkelijke typologie van het toenmalige rijke stadshuis, in het interieur onder meer geïllustreerd door een fragmentarische balkenconstructie en een hijssysteem met rad. Als één van de oudste bebouwingsgetuigen van de Lei bezit het dan ook een bijzondere relictwaarde. Van de modegebonden latere zowel in- als uitwendige aanpassingen en toevoegingen weerspiegelen in de binneninrichting een aantal fraaie elementen in Lodewijk XV- en XVI-stijl duidelijk de status van de 18de-eeuwse bewoners.

De **artistieke** waarde van het pand Lei nr. 15, wordt als volgt omschreven: afgezien van de trap met kunstig uitgewerkte Lodewijk XV-trappaal, ligt de artistieke waarde van het interieur nog in de kwaliteitsvolle aankleding van twee salons in Lodewijk XV- en XVI-stijl, onder meer met houten lambriseringen en paneeldeuren, verfijnd stucdecor op wanden en plafonds, in één plafond als omlijsting van een geschilderd wolken tafereel, en verder nog fraaie marmeren schouwen, waarvan één mantel bijkomend gedecoreerd werd met een geschilderd putti-tafereel.

De **historische** waarde, meer bepaald de **architectuurhistorische** waarde van het pand Lei nr. 19, wordt als volgt omschreven: als voormalige brouwerswoning met annex de brouwerij, reeds bekend in de 17de eeuw en actief tot 1931, bezit dit pand een belangrijke typologische en documentaire waarde als getuige van de historische evolutie van de Lei. Met haar L-vormig volume van drie bouwlagen en haar markante zes traveeën brede voorgevel met laat-barokke vormgeving, te dateren eind 17de-begin 18de eeuw en gekenmerkt door het typerende netwerkdecor van zandstenen platte banden op een bakstenen achtergrond, en bijkomend, de kunstig geprofileerde hardstenen monumentale poortomlijsting als accentuering van de dubbelhuisopstand, neemt deze voorname stadswoning een dominante positie in binnen het straatbeeld en vormt zij stilistisch een belangrijke schakel binnen de laat-barokke privé-architectuur te Leuven.

De **artistieke** waarde van het pand Lei nr. 19, wordt als volgt omschreven: naast nog een originele balkenstructuur met tussenliggende troggewelfjes in een benedenkamer, getuigt het interieur vooral van een geraffineerde 18de-eeuwse herinrichting in Lodewijk XV-stijl. De stucdecoratie van de plafonds, de houten paneel-

deuren en lambrisering, de eikenhouten trap met kunstig gesculpteerde trappalen, en, in een gelijkvloers salon, het bijzonder fraaie ensemble van wandkasten en de met houten panelen ingeklede schouwmantel waarin een landelijk tafereel prijkt op naam van de schilder Frans Huygens en gedateerd 1785, getuigen van een bedreven vakmanschap en zijn waardevolle uitingen van verfijnde interieurdecoratie.

De **historische** waarde, meer bepaald de *historisch-stedebouwkundige* en *architectuurhistorische* waarde van het stadsgezicht Lei nrs. 3 tot 31, wordt als volgt omschreven:

gesitueerd aan de Dijle en aan de rand van de historische stadskern en begrensd door het Handbooghof en de eerste 12de-eeuwse stadswalling, getuigt de bebouwing Lei nrs. 3 tot 31 treffend van de historische evolutie van deze straat als vestigingsplaats van brouwerijen aan de Dijle en als uitgelezen woonplaats van vooraanstaanden en rijke brouwersfamilies. Typologisch en stilistisch vormt de bebouwing in haar geheel een bijzonder harmonieus straatbeeld, representatief voor het bouwverloop van de Lei en gaande van een mogelijk tot eind 16de, alleszins tot de 17de eeuw opklimmende bouwtrant in traditionele bak- en zandsteenstijl, over een stijlbewuste laatbarokke architectuur uit eind 17de-begin 18de eeuw en een tijdstyperende neoclassicistische eenheidsarchitectuur uit de eerste helft van de 19de eeuw, tot een uitgesproken eclectische vormgeving uit het derde kwart van de 19de eeuw.

Als laatste relict van een eertijds hier actieve brouwbedrijvigheid vertegenwoordigt het gebouw "de Hopbloem" een functionele industriële architectuur van 1915, ontworpen door architect A. Devos.

Gelegen achteraan in de tuin van het pand Lei nr. 19, is in dit "Hopbloem"-gebouw bovendien een gedeelte van de 12de-eeuwse stadswal geïntegreerd.

Door haar specifieke en beeldbepalende ligging en haar waardevolle scenografie drukt deze sfeervolle woonbuurt onmiskenbaar een belangrijke stempel op het historische stadsbeeld van Leuven.

Met het oog op de bescherming zijn van toepassing:

De beschikkingen van het besluit van de Vlaamse regering van 17 november 1993 tot bepaling van de algemene voorschriften inzake instandhouding en onderhoud van monumenten en stads- en dorpsgezichten (Belgisch Staatsblad 10 maart 1994).

Brussel, 27 JAN. 2000

VLAAMSE MINISTER VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN, AMBTENAREN-
ZAKEN EN SPORT,

Johan SAUWENS.